

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
12. září Léta Páně 2021

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E

9

ZÁŘÍ

DRAZÍ FARNÍCI,

snad mi odpustíte, že tentokrát využiji první stránku Vinice k „reklamě“. Jde ale o propagaci akce, která je podle mého názoru pro farnost velmi důležitá a prospěšná.

V neděli 19. září bude pouze jedna bohoslužba v 10.00, na které by se ideálně měla sejít celá naše farnost. Následovat bude společný oběd, popíjení, rozhovory, program pro děti a přednáška Maxe Kašparů. Prosíme o účast a také o pomoc. Dobrovolníci,

kteří by rádi pomohli přípravou, donáškou, příjmem a výdejem jídel, se mohou hlásit Vládovi Jenišťovi. Tomu prosím také hlase případné dobroty, které se chystáte na akci přinést. V sobotu 18. září proběhne v kostele úklid, na který srdečně zveme.

Když už jsem u těch reklam, připomínám také Svatováclavskou slavnost v úterý 28. 9. s poutní mší v 17.00 a kulturním programem po mši před kostelem.

Martin

ŽENY (NEJEN) V CÍRKVI

Sv. Alžběta od Trojice – radostná v depresi

(1880–1906)

Alžběta se narodila ve francouzském vojenském táboře. O otce vojáka přišla v sedmi letech. Údajně byla hrdou, temperamentní dívkou, která se projevovala i cholericky. Po prvním svatém přijímání poprvé navštívila klášter karmelitek, jak si přála. Když dosáhla plnoletosti, do kláštera vstoupila, přestože s tím její matka nesouhlasila.

V roce 1905 onemocněla Addisonovou chorobou, která byla tehdy neléčitelná. K projevům nemoci patří chronická slabost, ochablost svalů, nechutenství, deprese a bolesti, které ji přivedly k úvahám o sebevraždě. Posléze dospěla k přijetí utrpení jako způsobu sjednocení s Bohem. Zemřela po necelém roce, složit věčné sliby už nemohla.

Alžběta velmi intenzivně zakoušela přítomnost Trojice v sobě. K jejím nejslavnějším textům patří modlitba Můj Bože, Trojice, které se klaním.

Papež František ji v roce 2016 prohlásil za svatou.

Ukázka

Můj Bože, Trojice, které se klaním, pomoz mi úplně zapomenout na sebe, abych mohla spočinout v tobě, nehybná a pokojná, tak jako by má duše již byla na věčnosti! Ať nemůže nic porušit můj mír, a způsobit, abych vyšla z tebe, můj Nezměnitelný, ale ať mě každá minuta naší dále do hlubin tvého Tajemství!

Z dopisů

Děkuji za tvůj dlouhý dopis. Určitě si umíš představit, jakou jsem měla radost, když jsem uviděla tvé písmo a když jsem zjistila, jak je obálka tlustá, moje radost neznala mezí. Řekla jsem si: „V takovém dopise mi určitě prozradí něco i o své duši!“ Vždyt víš, jak jsem šťastná, když mi umožníš vstoupit do tvého nebe, které v tobě utváří Duch Svátý.

Zdá se mi, že celá příroda je plná Boha: vítr, který vane ve stromech, zpívající ptáčekové, krásné modré nebe, to vše ke mně promlouvá o Bohu. Musím ti říci, maminko, že mé štěstí stále roste a stává se stejně nekonečným, jako sám Bůh. Je to štěstí klidné a sladké a já bych ti tak ráda předala své tajemství! Svátý Petr v Prvním listě říká: „V něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte. Zato budete jásat v nevýslovné a zářivé radosti.“ Myslím, že karmelitka čerpá všechno své štěstí z jediného božského zdroje: z víry. Věř, jak říká svatý Jan, „v lásku, kterou k ní Bůh měl“. Věř, že ji táž láska přivedla na zem, a její přítavnost pocítila i ve své duši, neboť ten, který sám sebe nazval Pravdou, řekl: „Zůstaňte ve mně a já zůstanu ve vás.“ Proto poslouchá toto láskyplné přikázání a žije v důvěrném vztahu s Bohem, který v ní přebývá a který je jí blíže, než je ona sama sobě.

Petra Švecová

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Boží láska žije

Tento název knížky mne upoutal, když jsem přemýšlela o tématu článku do Vínice 9 – září, kdy začínáme nový školní rok, pastorační rok a hledáme povzbuzení do dalších dní, po období různých omezení, izolace a obav.

Knížku napsal Adolf Fuchs, vydalo ji Karmelitánské nakladatelství v roce 1997 a o autorovi se mi nepodařilo zjistit víc podrobností o jeho životě, než je uvedeno na zadní desce knihy: Adolf Fuchs se narodil roku 1924 a vyrostl ve Freiamtu ve Švýcarsku. Oženil se a pracoval v různých občanských zaměstnáních. Poté, co ovdověl, zaměřil se na studium teologie, přijal jáhenské a později kněžské svěcení.

V předmluvě autor píše: Moji milí čtenáři, kladu-li vám dnes do rukou svazeček „Boží láska žije“, činím tak proto, abych se s vámi podělil o hluboce prožité zkušenosti. ... Cítím totiž jako svou povinnost, ukázat lidem, kteří hledají víru, že Bůh a jeho láska žije. Na způsobu, jímž se Bůh sděluje člověku, je totiž zvláštní to, že Bůh jedná lidským prostřednictvím. V setkání s lidmi poznáváme Boha. Ano, co jsme učinili lidem dobrého, učinili jsme i Bohu. To nám dává Ježíš jasně na vědomí. (Mt 25,40). Setkat se s Bohem není podle mého mínění vůbec těžké, hledáme-li jej srdcem, a ne hlavou. Vždyť Bůh žije ve mně, v mém bratru i sestře a všechny zahrnuje svou nevyčerpatelnou láskou.

Je-li tomu tak, potom potkávám Boha v každém dítěti, v každé ženě, v každém muži.

Moc mne mrzí, že ve sdělovacích prostředcích se na dobro zapomíná. Kdo ve světě vidí stále jen to zlé, a hovoří pouze o zlu v člověku, ten je na jedno oko slepý. Uprostřed mnohého zla se děje nepopsatelně mnoho dobrého, třebaže bez velkého povyku. Ale děje se to! Svým vyprávěním bych chtěl pomoci tomu, aby se i dobro dostalo na světlo a znovu proniklo do veřejného mínění. Vědomí, že zlo je možno přemoci pouze dobrem, musí narůstat. Zároveň bych chtěl přispět k tomu, aby ti, kdo konají dobro, nepodléhali únavě a aby víra v dobro v lidech – v ono božské v lidech – nikdy nevyhasla. ... Následující příběhy poukazují na ústřední tajemství lásky. Ta spojuje Boha s lidmi a také lidi mezi sebou navzájem. Nikdo z nás nezůstává sám. Bůh je v každém z nás, tedy ve mně i v bližním.

Z jednatřiceti článků v této knize mne nejvíc zaujal text Narozeniny bez jubilanta.

13. březen 1981: narozeniny mé zemřelé manželky. Kdyby ještě žila, oslavili bychom její pětadesátiny. Naposledy jsme s ní narozeniny oslavovali před třemi roky. O tom je v deníku mé paní následující zmínka: „K mým dvaapadesátým narozeninám mi nejdříve poblahopřál můj nejdražší. Potom mi přišly popřát všechny děti. Velké překvapení:

Adolf a já budeme v srpnu dědečkem a babičkou! Jaká úžasná událost! Tolik se těším z tohoto krásného dne a radosti, kterou mi všichni v domě připravili.“ Čtyři měsíce nato již nebyla mezi námi. Své první vnouče už babička nespatriila.

To byly poněkud smutné vzpomínky, které mne provázely onoho rána, kdy jsem se chystal na mši svatou. Při ní jsem se cítil s jubilantkou nejhrouběji spojen. Ona prosí za mne a já se modlím za ni. Po bohoslužbě jsem potkal na prostranství před kostelem muže, něco přes osmdesát. Je to týž, který vždycky skromně a zdrženlivě sedává v poslední lavici v kostele. Oslovil jsem ho a pozval jej na kávu. Mé gesto na něj zapůsobilo tak, že mi otevřel své srdce a měl mi hodně co říci, přestože jej provází pověst muže skoupého na slovo.

Pak jsem zašel do květinářství zakoupit pro oslavenkyni nádhernou kytici růží. Když jsem odešel z obchodu, setkal jsem se s „andělem s dřevěnou nohou“: starší dámou, která je od mládí těžce invalidní a v životě si protrpěla mnohé krušné chvíle. Byl jsem tehdy také při tom, kdy jsme ji přemlouvali, aby opustila vlastní domácnost a přestěhovala se do útulku. Od té doby ji navštěvuji, objevím-li se v Mellinguenu. Nabídl jsem jí rámě a vedl ji do květinářství. „Vyberte si to, co vám udělá největší radost,“ řekl jsem jí. Bylo jí zatěžko se rozhodnout: na jedné straně mi nechtěla působit velké vydání, na druhé straně zas nebyla zvyklá na to, že si může vybírat. Přece se však v přemíře radosti rozhodla a sáhla po orchideji. Nedá se vylíčit, s jakým pohnutím, s jakou radostí a jásavou vděčností se se mnou milá Ida rozloučila.

Pak jsem zamířil ke svému autu. A již

se vynořil další „anděl“: slečna, jež dala svůj život cele do služby rodičům, kteří jsou na ni úplně odkázáni. Přestože není matkou, věnuje se kromě práce v domácnosti ještě mládeži. Je skvělou učitelkou náboženství, má vynikající přístup k dětem a dokáže do jejich mladých srdcí přesvědčivě vštěpovat živé křesťanství. I tu jsem zavedl do květinářství. Když jsem tam vstupoval potřetí, prodavačka se už ani nedivila, ale srdečně se usmívala s námi. Heidi si vybrala svazek tmavočervených růží. Šťastná a vděčná mi potěšeně tiskla ruku.

Teprve pak jsem šel na hřbitov. I tady mne čekalo překvapení. Množství květů zdobilo ještě napůl zimní hrob: květiny od neznámých lidí, ještě dnes opětující lásku, které se jim od zemřelého dostalo. Položil jsem k nim svoji kytici. Má paní byla potěšena, že jsem jí připravil tak pěkné narozeniny, takže nebylo těžké zapříst s ní radostný „rozhovor“.

Na zpáteční cestě mi bylo opět víc než jasné: cesta ze smutku do radosti vede přes lásku. Přes onu lásku, kterou nás oblažuje Bůh, jsme-li ochotni ji dále rozdávat.

Jana Gottwaldová

Rubensův obraz sv. Augustýn s dítětem na mořském břehu

Před nedávnem jsem viděl Rubensovo dílo sv. Augustýn s dítětem na mořském břehu.

Je to nádherný obraz a stojí za to ho pořádně prohlédnout. Zachycuje příhodu, kdy tento známý učitel církve chodil po mořském břehu a přemýšlel

o Boží Trojici. Bylo to v době, kdy se vytvářely základy církevních nauk, které dnes považujeme za samozřejmé. Jak tam tak chodil a dumal, uviděl malého chlapce, který si v písku udělal rybníček a z moře do něj přeléval vodu. Učelec se vytrhl z přemýšlení, přistoupil k chlapci a se shovívavým úsměvem se ho zeptal, co to dělá: „Ty bys chtěl přelít moře do jamky v písku?“ Chlapec mu odpověděl, že spíše přeje moře do jamky v písku, než Augustýn pochopí Boží Trojici.

Svatý Augustýn je zde zobrazen jako biskup, v drahém obleku, ale bez mitry. Z obrazu přímo vidíme, jak je uondaný, rozcuchaný a jak se namáhavě k chlapci shýbá. Gesto rukou natažených k jamce ukazuje jeho zájem, s jakým věnoval pozornost té zdánlivě absurditě dětské hry. Andělíček u světceva ramene s úsměvem nese jeho atribut hořícího srdce. Jako by byl uspokojen tím, co se děje pod ním. Že Augustinovo zapálené srdce se v plném zájmu právě orientovalo na toho chlapce.

Kdo je to dítě s mušlí v ruce? Opravdu je to náhodně si hrající chlapec? Nebo je to Bůh, který chce říct svému milovanému teologovi, že člověk prostě nemůže zcela pochopit tajemství Boží Trojice?

Budeme-li hledat ve výjevu další symboliku, náhle zjistíme, že svatý Augustýn se nalézá mezi třemi objekty: chlapec s mušlí, anděl s atributem... a holubice za jeho zády. Také vás to napadlo? Celý výjev je nejen v pohybu, ale mistrně umístěn do dramatického střetu zamračené oblohy a zlověstně šedého moře, žádná selanka dovolenkové pláže.

Co Petr Paul Rubens chtěl tímto obrazem říct nám? Já osobně v tom vidím sdělení pošetilsti, pokud si myslíme, že jsme schopni pochopit Boží velikost. To opravdu dříve přelijeme moře do jamky, odkud se voda vrací zpátky. Z obrazu na mne působí také onen kontrast bohatě oděného, až nemotorně vypadajícího muže plně soustředěného na malé neoblecené dítě. Jsme schopni také věnovat přes veškerý svůj luxus, balast a komfort pozornost někomu tak prostému, jako je malé dítě na břehu moře? Třetí moment je to, že je zde jakási personální záměna. To Bůh je nekonečně velký a mocný. A zde se proti zlatem oděnému muži ukazuje jako maličký a nahý. Možná právě proto jsou jeho slova tak účinná.

Že je to krásný obraz, který nám otevírá dveře ke spoustě myšlenek? Napadá vás také něco? *Michal Žilka*

Farní charitativní bazar dětského a mládežnického oblečení a vybavení 3. a 10. 10. 2021

Milí farníci,

první dvě neděle v měsíci říjnu bude opět bazárek. Na bazárek se bude hodit podzimní a zimní dětské a mládežnické oblečení, obuv, hračky, sportovní vybavení, knihy, stolní hry apod. Čisté, nezničené, aby udělalo radost dalším.

Samotný bazar proběhne převážně v neděli 3. a 10. 10. 2021 po obou mších svatých.

Věci na bazar přinášejte do kostela po farním dni 19. 9. do zadní části kostela na označené místo.

Prosíme o příspěvek do přistavené kasičky v minimální hodnotě 30-50 Kč. Děkujeme.

Výtěžek akce bude použit dle preferencí farní rady a farní charity.

V minulých letech byly vybrané peníze v řádu tisícovek použity například na zaplacení ubytování hlídačů při manželských exerciciích ve Štěkni či pro potřeby maminek s malými dětmi.

V případě potřeby kontaktujte

Madlu Vachulovou

732 204 860

vachulovam@gmail.com

P O Ř A D B O H O S L U Ž E B *a další základní informace*

Bohoslužby

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svátost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, pátek, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Farní kancelář pro veřejnost

fara - Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

Ivona Nováková - dary a finanční záležitosti

úterý 16.00-18.00

čtvrtek 9.00-12.00

email: yvonanovakova@email.cz

Jana Kučerová - matriky

dle dohody

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

K A L E N D Á Ř *na září 2021**Mimořádné akce, změny, výjimky*

18. 9. So	9.00	Úklid kostelů – od 9 hod. úklid kostela sv. Václava a prostoru za kostelem, od 10 hod. úklid kostela sv. Mikuláše	VÁC MIK
19. 9. Ne	10.00	Den farníků – jedna mše svatá v 10 hod., společný oběd, odpoledne divadélko a přednáška M. Kašparů	VÁC
25. 9. So	8.00	Posvícení v kostele sv. Mikuláše – při mši svaté	MIK
28. 9. Út	17.00	Svatováclavská slavnost – mše svatá v kostele, hudební program před kostelem, šermíři, koně, tance.	VÁC

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Kontakty

farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

email: pavel-krizek@volny.cz

pastorační asistent Martin Peroutka

tel.: 702 075 417

email: asistent@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 3. 10., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 22. 9. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, tel: 702 075 417. Šéfredaktor: Martin Peroutka. Redakční rada: Artur Matuszek, Jana Šachlová. Přispěvatelé: Jana Gottwaldová, Petra Švecová, Madla Vachulová, Michal Žilka. Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka. Výtisky pro nás zkompletovali: Polákovi.